

Äldste Benjamín De Hoyos
i de sjuttios kvorum

Kallade till att vara heliga

*Så välsignade vi är som fått komma in i gemenskapen
med de sista dagars heliga!*

Mina kära bröder och systrar, det är min bön att den Helige Anden ska hjälpa mig framföra mitt budskap.

Under mina besök under konferenser i stavar, församlingar och grenar fylls jag alltid av en djup känsla av glädje när jag kommer samman med kyrkans medlemmar, de som idag såväl som i tidens mitt kallas de heliga. Jag känner alltid en fridens och kärlekens anda när jag är tillsammans med dem och det hjälper mig inse att jag befinner mig i en av Sions stavar.

Många kommer från familjer som har varit medlemmar i två eller flera generationer i kyrkan, men många andra är nyomvända. För dem upprepar vi aposteln Paulus välkomnande ord till efesierna:

”Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj.

Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv” (Ef 2:19–20).

För flera år sedan då jag verkade på kontoret för kyrkans informationstjänst i Mexiko, inbjöds vi att delta

i en pratshow på radio. Ändamålet med pratshowen var att beskriva och diskutera olika religioner i världen. Två av oss hade fått uppdraget att representera kyrkan i frågor som kunde komma upp under ett sådant här program. Efter flera reklamavbrott, som de säger i radiovärlden, sade programvärden: ”Vi har med oss här ikväll två äldster från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.” Han gjorde ett uppehåll och frågade sedan: ”Varför har kyrkan ett sådant

långt namn? Varför använder ni inte ett kortare eller mer gångbart namn?”

Min kamrat och jag log åt en sådan storartad fråga och började sedan förklara att kyrkans namn inte hade valts av en människa. Det gavs av Frälsaren genom en profet i de här sista dagarna: ”Ty så skall min kyrka kallas i de sista dagarna, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga” (L&F 115:4). Programvärden svarade genast och respektfullt: ”Då ska vi med stort nöje upprepa det.” Jag kan inte nu minnas hur många gånger han upprepade kyrkans betydelsefulla namn, men jag kommer ihåg den goda anda som rådde när vi inte bara förklarade var kyrkans namn kom ifrån utan också hur det hänvisar till kyrkans medlemmar — de sista dagars heliga.

Vi läser i Nya testamentet att medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka kallades för kristna för första gången i Antiokia (se Apg 11:26), men själva kallade de *varandra* för heliga. Så härligt det måste ha varit för dem att höra aposteln Paulus kalla dem ”medborgare tillsammans med de heliga [som] tillhör Guds familj” (Ef

Ushuaia, Argentina

2:19), och också att de var "hans kallade och heliga" (Rom 1:7).

I den mån som kyrkans medlemmar lever efter evangeliet och följer profeternas råd kommer de att bli helgade bit för bit, ofta utan att märka det. Ödmjuka medlemmar i kyrkan som ber dagliga familjeböner och studerar skrifterna varje dag, som arbetar med släkthistoria och helgar sin tid till att ofta besöka templet, blir heliga. Det är de som är hängivna uppgiften att skapa eviga familjer. Det är också de som avsätter tid från sina upptagna liv till att rädda dem som har kommit bort från kyrkan och uppmuntra dem att återvända och sitta vid Herrens bord. Det är de som är äldster och systrar och äldre gifta par som svarar på kallet att tjäna som Herrens missionärer. Ja, mina bröder och systrar, de blir heliga till den grad att de upptäcker den där varma och underbara känslan som kallas kärlek, eller Kristi rena kärlek (se Moroni 7:42–48).

De heliga, eller kyrkans medlemmar, lär också känna Frälsaren genom svårigheter och prövningar. Låt oss inte glömma att även han var tvungen att genomlida allt. "Och han skall ta på sig döden så att han kan lossa de dödens band som binder hans folk. Och han skall ta på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han skall bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter" (Alma 7:12).

Under de senaste åren har jag bevittnat många människors lidande, däribland många av våra heliga. Vi ber ständigt för dem och vädjar om Herrens ingripande så att deras tro inte försvagas och så att de kan gå framåt med tålamod. För dem upprepar vi de tröstande orden från profeten Jakob i Mormons bok:

"O mina älskade bröder, kom till Herren, den Helige. Kom ihåg att hans stigar är rättfärdiga. Se, vägen för människan är smal, men den ligger rak framför henne, och väktaren vid porten är Israels Helige, och han håller ingen tjänare där. Och det finns ingen annan väg än genom porten, ty han kan inte bli bedragen, ty Herren Gud är hans namn.

Och för den som bultar skall han öppna" (2 Nephi 9:41–42).

Det spelar ingen roll vilka omständigheter, prövningar eller problem som omger oss, för vår insikt i Kristi lära och hans försoning blir källan till vår styrka och frid. Ja, bröder och systrar, det inneboende lugn som föds av Anden och som Herren ger sina trofasta heliga. Han ger oss näring med orden: "Frid lämnar jag efter mig åt er ... Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa" (Joh 14:27).

Under många år har jag varit vittne till trofastheten hos kyrkans medlemmar, de sista dagarnas heliga, som med tro på vår himmelske Faders plan och på vår Frälsares, Jesu Kristi, försoning, har övervunnit svårigheter och problem med stort mod och stor entusiasm, och sålunda

varit ihärdiga och fortsatt på helgelsens raka och smala stig. Jag har inte ord nog att uttrycka min uppskattning och beundran för alla de trofasta heliga som jag haft förmånen att umgås med!

Även om vår insikt om evangeliet inte är lika djup som vårt vittnesbörd om dess sanningar, stöder Herren oss i alla våra prövningar, bekymmer och lidanden om vi sätter vår lit till honom (se Alma 36:3). Det här löftet från Herren till hans heliga betyder inte att vi slipper undan lidanden eller prövningar, utan att vi får kraft att uthärda dem och att kommer att veta att det är Herren som ger oss den kraften.

Mina kära bröder och systrar, så välsignade vi är som fått komma in i gemenskapen med de sista dagars heliga! Så välsignade vi är att våra vittnesbörd om Frälsaren finns tillsammans med forna och nutida profeters!

Jag vittnar om att vår Herre, Israels Helige, lever och att han leder sin kyrka, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, genom vår käre profet Thomas S. Monson. I vår Herres Jesu Kristi namn, amen. ■